

स्थानकं

नीतिवेदिनां नीतिशास्त्रज्ञानां क्षयादिभि-
स्त्रिवर्गः । अथैषान्मु धर्मकामार्थैः पूर्वमुक्तः ।
अष्टवर्गस्थापचयः चयः । तस्यैवोपचयो वृद्धिः ।
तस्य नोपचयो नापापचयः स्थानम् । अष्टवर्गं
यथा,—

“क्षपिर्त्राणिकृपयो दुर्गं सेतुकुञ्जरबभ्रनम् ।
कन्याकारबलादानं सैन्यानाञ्च निवेशनम् ॥
अष्टवर्गः स्मृतौ राज्ञामिति—”

इति भरतः ॥ * ॥

साट्टयम् । अथकाशः स्थितिः । इति मेदिनी ।
(यथा, मनुः । ६ । २२ ।

“स्थानासनाभ्यां विहरेत् सवनपुपयन्नपः ॥”
सन्निवेशः । इति हेमचन्द्रः ॥ वसतिः । इति
चतुर्यकाण्डे हेमचन्द्रः ॥ यथाह कश्चित् ।

“स्थानं प्रधानं न बलं प्रधानं

स्थानस्थितः कापुरुषोऽपि सिंहः ॥”

यन्वसन्धिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ भाजनम् ।
इति हलायुधः ॥ निकटम् । यथा,—

“त्वमत हत्तिकास्थाने कथयामासुरीश्वर ।
सर्वे धर्मादयो देवा धर्माधर्मस्य साक्षिणः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते गणपतिखण्डे । १५।१६ ॥

अपि च ।

“एते ह्यपत्यास्तस्यै धारयन्ति घराचरम् ।
पुरा मङ्गलकः भिद्वस्तस्थाने इति मे श्रुतम् ॥”

इति वामने ३० अध्यायः ॥ * ॥

स्वधर्मानुष्ठायिनां असम्यग्वर्तिनाञ्च स्थान-
विशेषप्राप्तिसंज्ञाया,—

“वर्णानामाश्रमाणाञ्च स्वधर्मानुपालिनाम्
असम्यग्वर्तिनां लोकान् ब्रह्मा चक्रं यथा च यत्
प्राजापत्यं ब्राह्मणानां स्मृतं स्थानं क्रियावताम्
क्षत्रियाणां तथा चेन्द्रं सग्रामेष्वनुवर्तिनाम् ॥
वैश्यानां मारुतं स्थानं स्वधर्ममनुवर्तिनाम् ।
गाम्भर्वं शूद्रजातीनां परिचर्यानुकारिणाम् ॥
अष्टाशीतिसहस्राणां यतीनामूर्ध्वरेतसाम् ।
स्मृतं तेषान्तु यत् स्थानं तदेव गुरुवासिनाम् ॥
सप्तपर्णाञ्च यत् स्थानं स्मृतं तद्देव वनौ-

कसाम् ।

प्राजापत्यं गृहस्थानां गृहधर्मानुवर्तिनाम् ॥

न्यासिनान्तु परं ब्रह्म योगिनामस्मृतं स्मृतम् ।

एकान्तवासिनां ब्रह्मध्यायिनां परमं पदम् ॥

तामिस्रमभ्यतामिस्रं महारौरवरौरवम् ।

असिपत्रवनं घोरं कालपत्रमवौचिमत् ॥

वेदस्य निन्दकानान्तु यत्रव्याघातकारिणाम् ।

स्थानमेतस्मास्थानं स्वधर्मविनिवर्तिनाम् ॥”

इति वज्रपुराणे सर्गकथननामाध्यायः ॥

ग्रःनकं, क्लौ, स्थानामिव । कन् । स्थाने कं जलं

यत्रेति वा ।) आलवालम् । इति हेमचन्द्रः ॥

नगरम् । फेनम् । इति कैचित् ॥ (स्थानमेव ।

स्वार्थं कन् । स्थानशब्दार्थोऽप्यत्र । यथा, महा-

भारते । १३ । २६ । ८४ ।

तत् स्थानकं ब्राह्मणभूमौ समानै-

र्गद्वा सदैवात्मवशेषास्था ॥”)

स्थापना

स्थानचक्षुला, स्त्री, (स्थाने चक्षुला ।) वर्धरीहृत्तः
इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्थानच्युतः, त्रि, (स्थानात् चुतः ।) स्थानभ्रष्टः ।
यथा, गारुडं १२ । ७१ ।

“स्थानस्थितस्य पद्मस्य मिथौ बहूणभास्करौ ।

स्थानच्युतस्य तस्यैव क्लेशोपणकारकौ ॥”

स्थानपालः, पुं, स्थानं पालयति यः । (स्थान +
पालि + अण् ।) स्थानरक्षकः । (यथा, याज्ञ-

वल्के । २ । १०६ ।

“श्रीत्विकैः स्थानपालैर्घ्वा नष्टापहृतमाहृतम्
अर्वाक् संवत्सरात् स्वामो हरत परतो नृपः ॥”

स्थानभ्रष्टः, त्रि, (स्थानात् भ्रष्टः ।) पदच्युतः ।

यथा,—

“स्थानस्थितानि पूज्यन्ते पूज्यन्ते च पदस्थिताः
स्थानभ्रष्टानि न पूज्यन्ते केना दन्ता नखा नराः ॥

इति गारुडं । ११५। ७३ ।

स्थानाध्यक्षः, पुं, (स्थानस्य अध्यक्षः ।) स्थान-
रक्षकः । तत्पर्यायः । स्थानिकः । २ । इति
हेमचन्द्रः ॥

स्थानिकः, पुं, (स्थानमस्येति । ठन् ।) स्थाना-
ध्यक्षः । इति हेमचन्द्रः ॥

स्थानो, [न्] त्रि, स्थानविशिष्टः । स्थानं विद्यते-
ऽस्य इत्यर्थे इन्प्रत्ययेन निष्पन्नः । यथा,

स्थानिवदादेशः । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

स्थानीयं, क्लौ, (स्थानाय हितमिति । स्थान + ह्यः)

नगरम् । इत्यमरः । २ । २ । १ ॥ स्थानसम्ब-

न्धिनि, त्रि ॥

स्थाने, व्य, योग्यम् । (यथा, रघुः । ५ । १६ ।

“स्थानं भवानेकनराधिपः स-

नर्कश्चनत्वं मखञं व्यनक्ति ॥”)

कारणार्थः । साट्टयम् । सत्यम् । इति शब्द-

रत्नावलो ॥

स्थापकः, त्रि, (स्थापयतीति । स्था + णिच् +

शुन् ।) स्थापनकर्ता । ज्ञान्तस्थाधातीर्णकप्रत्य-

येन निष्पन्नः ॥

स्थापत्यः, पुं, (स्थपतिरेव । स्थपति + अच् ।)

श्रान्तःपुररक्षकः । इत्यमरः । २।८।८ ॥ स्थपते-

र्भावे, क्लौ ॥

स्थापनं क्लौ, (स्था + णिच् + ल्युट् ।) रोपणम् ।

पुंसवनम् । इति मेदिनी ॥ समाधिः । इति

विश्वः ॥ (पादादिपिण्डोत्तरणम् । इति श्रीधर-

स्वामौ) यथा, भागवते । १० । ४४ । ५ ।

“उत्थापनैरुत्थयनेच्छालनैः स्थापनं रपि ।

परस्परं जिगौघन्तावपचक्रतुरासनः ॥”

स्थापना, स्त्री, (स्था + णिच् + युच् + टाप् ।)

स्थापनम् निवेशनम् । (यथा, महाभारते ।

१२ । २८१ । २४ ।

“स्थापना वै सुमहती त्वया देव प्रवर्तिता ॥”

विचाराङ्गविशेषः । तदयथा,—

“अथ स्थापना । स्थापना नाम तस्या एव

प्रतिज्ञाया हेतुभिर्दृष्टान्तोपनयनिगमैः स्थापना

पूर्वै हि प्रतिज्ञा पश्चात् स्थापना किञ्चप्रति-

स्थायी

ज्ञातं स्थापयिष्यति यथा नित्यः पुरुष इति
प्रतिज्ञा हेतुरकृतकत्वात् इति । इटान्तः यथा,

अकृतकमाकाशं तच्च नित्यम् । उपनयो यथा,
चाकृतकमाकाशन्तथा पुरुषः । निगमनन्तस्मा-

न्नित्यइति ॥ इति चरके विमानस्थानेऽध्याये ॥

स्थापनी, स्त्री, (स्थाप्यतेऽनयेति । स्था + णिच् +

ल्युट् । डोप् ।) पाठा । इति मेदिनी अमरश्च ।

२ । ४ । ८४ ॥

स्थापितं, त्रि, (स्था + णिच् + क्तः ।) निश्चितम् ।

न्यस्तम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, देवीभागवते ।

२ । ८ । ४३ ।

“मणिमन्धराः शूराः स्थापितास्तत्र रक्षणि ॥”)

स्थाम्, [न्] क्लौ, (तिष्ठत्यनेनेति । स्था + सर्व-

धातुभ्यो मनिन् ।) उणा० ४ । १४४ । इति

मनिन् ।) सामर्थ्यम् । इत्यमरः । २ । ८ । १०२ ॥

(नादः । यथा, महाभारते । १ । १३१ । २४ ।

“अश्वस्येवास्य यत् स्थाम नदतः प्रदिशो गतम् ।

अश्वस्यामेव बालोऽयं तस्मान्नाम्ना भविष्यति ॥”

स्थायिभावः, पुं, (स्थायी भावः ।) रसस्य त्रिधा-

भावान्तर्गतभावविशेषः । यथा,—

“सञ्चारिणः प्रधानानि देवादिविषया रतिः ।

उद्बुद्धमात्रः स्थायी च भाव इत्यभिधीयते ॥

न भावहीनोऽस्ति रसो न भावो रसवर्जितः ।

परस्परकृता सिद्धिरनयो रसभावयोः ॥”

इत्युक्तदिशा परमालोचनया परमविश्रान्ति-

स्थानेन रसेन सहैव वर्तमाना अपि राजा-

नुगतविहारप्रसक्तमूल्यवत् प्रापाततो यत्र

प्राधान्येनाभिव्यक्ता व्यभिचारिणः देवसुनिगुरु-

नृपादिविषया रतिः उद्बुद्धमात्राविभवादिभि-

रपरिपुष्टतया रसतामनापाद्यमानाञ्च स्थायिनी

भावा भावशब्दवाच्याः । उद्बुद्धमात्रस्थायीभावो

यथा,—

“हरस्तु किञ्चित् परिहृत्य धैर्यं

चन्द्रोदयारम्भ इवास्मृराशिः ।

उमामुखे विम्बफलाधरोष्ठे

व्यापारयामास विज्ञोचनानि ॥”

अत्र पार्वतीविषया भगवतो रतिः । इति

साहित्यदर्पणे रसभावादिनिरूपणो नाम ३

परिच्छेदः ॥

स्थायी, [न्] पुं, (तिष्ठतीति । स्था + णिनिः ।)

भावभेदः । यथा,—

“स्थायिसात्त्विकसञ्चारिप्रभेदैः स्यादिति पुनः ॥”

इति हेमचन्द्रः ॥

(यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । २०५—२०७ ।

“अविरुद्धा विरुद्धा वा यं तिरोधातुमचमाः ।

प्रास्वादाद्गुरुकन्दोऽसौ भावः स्थायीति सम्मतः ॥

यदुक्तम् ।

सकृत्सहस्रा भावानामन्धेधामनुगामसुकः ।

न तिरोधीयते स्थायी तै रसौ पुष्यते परम् ॥

तद्देदानाह ।

रतिर्हास्य शो कश्च क्लोधीकाहो भयं तथा ।

शुपुष्पा विष्णयर्थे त्यमष्टौ प्रोक्ताः शमोऽपि च ॥